

Ljubljanski List

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Uredništvo in upravnništvo: Kolodvorske ulice števil. 15. — Z urednikom se more govoriti vsak dan od 11. do 12. ure. — Rokopisi se ne vračajo. — Inzerati: Šeststopenjska petiti-vrsta 4 kr., pri večkratnem ponavljanju daje se popust. — Volja za Ljubljano v upravništvu: za celo leto 6 gld., za pol leta 3 gld., za četrt leta 1 gld. 50 kr., na mesec 50 kr., pošiljatev na dom velja mesečno 9 kr. več. Po pošti velja za celo leto 10 gld., za pol leta 5 gld., za četrt leta 2 gld. 50 kr. in za jeden mesec 85 kr.

Štev. 95.

V Ljubljani v torek, 28. aprila 1885.

Tečaj II.

„Slovenec“ o zadevah dolenske železnice.

V včerajšnjem našem listu je gosp. profesor Šuklje razložil stvarno in jasno, kar je govoril ali pisal o dolenski železnici. Priporočamo ali dotični članek pazljivosti svojih čitateljev. H krati se je pa v isti zadevi oglasil tudi „Slovenec“. Obrnil se je sicer zoper Šukljeta, a veseli nas, da je, mesto da bi ovrigel, tudi on gosp. Šukljeto izjavo odobrjal. „Prejšnji in sedanja naši poslanci — tako piše „Slovenec“ — so poudarjali silno potrebo dolenske železnice (saj to vsi vemo), zajedno so pa opominjali, da dežela kranjska in naše občine nikakor niso v takem stanju, da bi mogle z lastnimi močmi to delo prijeti, še manj pa je izvršiti, ampak da se mora to goditi (čujte!) kolikor mogoče na državne troške.“ Kakor da bi bil prof. Šuklje kje trdil kaj drugače! „Vsled teh vztrajnih razgovorov (poslancev), prošnji in priporočil (tako „Slovenec“ dalje piše) obljubil je (čujte!) gospod kupčijski minister uže lansko leto, da hoče reč po vsej moči podpirati, ako dežela kranjska in posamezniki pokažejo, da se (ravno kar pravi tudi gosp. Šuklje) v resnici zanimajo za to železnico. In da bi se tem željam gošpoda kupčijskega ministra (nadaljuje „Slovenec“) vstreglo, delali so naši državni poslanci (prav dobro so storili!) v deželnem zboru (gosp. Šuklje z njimi vred) na to, da se je v zadnjem zasedanju dovolilo 5000 gld. (izvrstno!) za merjenje ali trasiranje dolenske železnice.“

Po tem takem bi moral vsak misliti, da ne bode o tej zadevi nič več črnil besedice, s

tem namenom namreč, da bi Šukljeta sumničil. A „Slovenec“ ima zlahtnejše čute ter piše: „Ko bi mogli delati po receptu, ki ga priporoča prof. Šuklje (po kakem receptu?), imeli bi bili dolensko železnico uže davno in bi ne bilo treba čakati še le njegovega posredovanja, ker nobena vlada ne bi ljudem branila, delati železnico, ako jo hočejo delati na svoje troške.“ In dalje stoji v „Slovencu“ (komaj verujemo svojim očem!) črno na belem: „Po prizadevanji naših državnih poslancev bodo glavni troški (tedaj glavni, a ne vsi troški, to priznava tudi „Slovenec“) za dolensko železnico zadeli državo; po nasvetu (čujte! čujte!) gosp. prof. Šukljeta (kje pa je ta nasvet?) hi pa zadeli vsi troški deželo Kranjsko, oziroma prebivalstvo dotičnih okrajev“ (!). Kje je to „Slovenec“ našel? S kom se hoče norca delati, s prof. Šukljeto ali s svojimi čitatelji? Kaj nam kvasi „Slovenec“, ki hoče le „resnico“ zagovarjati? Kedaj in kje je Šuklje priporočal recept, kje je stavljal kak nasvet, po katerem bi morali Dolenci železnico delati sami, ali pa tudi le večidel sami? Recept Šukljeta ni nobeden drug, nego tisti, ki ga priporočajo tudi kranjski poslanci, in ki ga priporoča (tudi po „Slovenčevih“ besedah) kupčijski minister sam, in ta recept se glasi kratko takó: Naj storijo udeleženci, kar morejo, naj pokažejo — ker so (to vemo tudi mi, ne samo „Slovenec“) žalibog ubogi — vsaj svojo dobro voljo, in izdatne, največe podpore smejo pričakovati od vlade in od državnega zbora. Ima morda „Slovenec“ kak drug boljši recept? Je na dan z njim!

Pa kaj hoče imeti on drug recept, kaj hoče

kazati svetu svojo modrost, ker nam v tistem članku, v katerem stojé gori navedene, več ko neslane besede, prav odkritosrčno sam pravi, da se je, kakor lani, tako tudi letos, namreč te dni, ko so bili naši državni poslanci z grofom Hohenwartom vred v avdijenci tudi pri ministru baronu Pinotu, „še jasneje kakor iz pogovora z g. ministerskim predsednikom pokazalo, da bode glavne (tedaj ne vse) troške za dolensko železnico prevzela država“ (kar trdi tudi g. Šuklje), a da morajo po ministrovih besedah „najprej dotični krogi in dežele (kakor druge, tako tudi naša) pokazati svojo dobro voljo, da mora torej dežela kranjska gledé dolenske železnice storiti, kolikor more zmagovati“ (tedaj ne vsega od države pričakovati). Ravno to in samo to je trdil in priporočal g. prof. Šuklje.

Čemu se je torej oglasil „Slovenec“? Ne vemo prav za prav, zakaj; a to je jasno, da je on sam po polnem potrdil Šukljeto besede, ki jih je hotel krivo in slabo tolmačiti. Šel je „Slovenec“ v en s tem namenom, da bi preklinjal, a na vse zadnje je moral nehoté — blagoslovljati. Bolje bi bilo, se vé da, zanj, ako bi bil s svojo modrostjo ostal doma.

Na pragu.

Dné 22. aprila je bil slovesni zaključek državnega zbora, poslanci so šli na razen, seboj so vzeli cesarsko priznanje o vspešnosti njih šestletnega delovanja. Prestolni govor vzbudil je pač radostne čute pri vseh vernih narodih širnega cesarstva. Z nova čuli smo s presvitlega prestola svečano izjavo, da so vsa plemena, zastopana na

Listek.

O napovedovanji vremena.

(Predaval v Krškem dné 26. aprila 1885 Ferd. Seidl.)

Ni še pojenjalo občno zanimanje ob velikih električnih iznajdbah zadnjih let in uže počenjajo iznenadne pridobitve jedne najmlajših znanostij — meteorologije — nastopati pot iz sobe učenjaške v najširše kroge.

Sicer so ljudje uže v starodavni preteklosti razmišljevali o vremenskih prikaznih, ki so jim sedaj prijazne, sedaj sovražne in celo strašne.

Vpliv solnca na vreme razvideli so kmalu. Ono je, ki vedno ponavlja stvarja dan in noč, zimo in poletje, spomlad in jesen in tako vtisne vremenu poglobitve znake.

Ali tudi mesec zopet in zopet prepotuje obok neba, dozdevno kakor solnce spremljevalec zemlje, in zatorej je kaj lahko nastala misel, da tudi mesec vreme „dela“. Prva uloga je pač ostala mogočnejšemu solncu. Nestanovitnost vremena razlagali so iz nestanovitnosti meseca. Še v starem veku dodejali so tema voditeljema vremena pet sodelavcev. Ti sedmeri: solnce, mesec, Saturn, Ju-

piter, Mars, Venera in Merkur — imenovali so jih planete — oznanjali so gorkoto in mrzlotu, dež, vihar itd. Dobrovoljnost so pripisovali Jovu in Veneri, zlobnost Martu in Saturnu, Merkur je časih dobrohoten, časih hudoben itd.

Kedo bo dandanes verjel takim povsem praznim izmišljotinam? In vender so marsikje še kakor gola resnica ukoreninjene. V dokaz temu imenujem le Knauerjev stoletni koledar. Ta ošabno nazvana knjiga ima vremenska svoja prorokovanja le na podlagi onih izrodov fantazije sestavljena. Vsakemu letu je v nji na čelo postavljen vladajoči planet, in od njega naravi je zavisen vremenski značaj vsega leta. Prorokovanja se tedaj ponavljajo vsako osmo leto. Lansko leto je dobilo solnce ono častno mesto in prorokovanje je zatorej bilo: leto bo vseskozi suho, srednje gorko, le malo mokro, jesen in pomlad bosta precej suha in lepa, dozorelo in zmrznilo bo zgodaj, vender pri zmerni mrzloti; leto se prične z osornim neprijetnim vremenom, a kmalu se zopet izboljša itd. — Isto veljavo kakor Knauer na Nemškem ima Mathieu de la Drôme Francozom, in v mnogih iztisih se prodaja njegov prorokujoči koledar po prav nizki ceni.

Najbolj razširjena je še vedno vera, da mesec prav izdatno vpliva na vremenske prikazni. In vender je le del onih po polnem izmišljenih razmerij, v katera so zlasti srednjeveški zvezdogledi stavljali svetovna telesa proti vremenu na naši zemlji. V skrivostnih besedah so pravili, da rastoči mesec pospešuje vsakeršno rast na zemlji; zatorej je treba ob rastočem mesecu travnike gnojiti, da bo rasla trava; ob pojemajočem pa naj se gnoje njive, da bo pojemal plevel, in oni, ki si ob pojemajočem mesecu dá lase striči, postal bo zgodaj plešast itd.

Mesecu se nadalje pripisuje sprememba vremena, kadar koli se on v novi podobi prikaže; posebno polna luna ima moč razjasniti nebo.

Ako le pomislimo, da vsa mnenja o vplivu zvezd na vreme nimajo nikakeršne razumne podloge, čudili se bomo, da se deloma še dandanes verjemó. Čez vso potrebo so posebej razni učenjaki natanko dokazali, da mesec nima z menjavo vremena čisto nič opraviti. Napisavali so na pr. skozi več let pooblačenje neba o prvem in zadnjem krajci, o polni luni in ščipu, in pokazalo se je, da je nebo ob vseh teh dobah povprek v jednaki meri prepreženo z oblaki.

avstrijskem ozemlju, v isti meri deležna cesarske milosti in očetovske ljubezni Najvišjega nam gospodarja. Posebno znamenit pa je bil konec prestolnega govora, kateri poudarja z vso odločnostjo, da bode vlada i na dalje vztrajala na sedanjih potih. Razmerje avstrijskih narodov do presvitlega vladarja je tako srčno, tako močan je dinastični čut v naši monarchiji, da so pomenljive cesarske besede sigurno globoko se utisnile slehernemu zvestemu avstrijskemu državljanu.

Končana je tedaj funkcijska doba odstopivšega državnega zbora, in za vse dežele so uže določeni volilni dnevi. Volitve so pred durmi, stojimo na volilnem pragu, povsod se je uže pričela živabna agitacija. Vprašanje, koga izbrati v bodoči parlament, komu izročiti težavno, a častno breme državnega poslanstva, je tako važno, da se mora resno razpravljati v vseh krogih, pri vseh volilcih, od denarnega velikaša pričenshi do ubornega pektakarja, v blesteči palači nič manj nego v pohlevni kmetški koči. Dolžnost naša je tedaj uprav državljanska dolžnost, da se odločimo najprej gledé načel, potem da si bolj natančno ogledamo kandidate, katere nam priporoča ta ali oni odbor, ali ki se sami direktno in indirektno ponujajo volilcem.

V istini, „resni dnevi“ so pred nami, in najvažnejše vprašanje čaka naš narod, vprašanje, katero se glasi: „Koga bomo izvolili, da bode v največjo korist zemlji slovenski in avstrijskemu cesarstvu?“ Čisto naravno, da ga uže pretresajo slovenske novine in nikakor nismo bili iznenadjeni, ko smo baš te dni v „Slov. Narodu“ čitali o istem predmetu vrsto člankov, katera še ne utegne biti pri kraji. Niti tega ne moremo trditi, da se ne ujemamo z njih vsebino; theze, do sedaj proglašene po pisatelju S—cu, so tako splošno veljavne, da se jim sigurno noben Slovenec ne more protiviti, naj uže pripada tej ali oni narodni stranki. Ali baš radi tega, ker so omenjeni članki navzlic svoji theatricalni našopirjenosti konkretne vsebine po vsem prazni, se tudi pri najboljši volji nanje ne moremo ozirati. Znamenita je v „Narodovih“ člankih, koje g. S—c pripravlja pod naslovom: „Resni dnevi“, le čudovita logika pisateljeva, za koju ga v istini ne zavidamo. Le en slučaj izmed obilih, da spoznamo moža, kateri se je za mentorja postavil slovenskim volilcem. Takoj v prvem članku je nas obradostil z odkrito izpovedjo: „Vlada nam je nekoliko prijazna postala“. In ker je mož nadaljeval v istem tonu, poudarjajoč: „Jaz sem danes toliko optimist, da upam, da počasi, če ta sistema še dlje časa obstoji, še več dobimo“, mislili smo si, svetega veselja polni: Glejte, saj je vendar enkrat tudi slovenske radikalce srečala pamet! Ali deset vrst spodaj nas je hudomušnež zopet strmoglavil iz vseh sladkih iluzij, izlivajoč polno kupo svojega srda nad pregrešnim

Mimo napovedanj vremena iz stanja in barve zvezd, zlasti meseca, napravili so si kmetovalci posebna vremenska pravila in pregovore, in sicer deloma na podlagi izkušnje, deloma pa spadajo tudi v praznovestvo.

V nekaterih krajih pravijo: „40 dnij po prvi megli, pride prva nevihta.“ Zakaj bi se nevihta po tem ravnala, to pač zdravemu razumu ni razvidno. Drugače je s pregovori, ki jih je učila skušnjava. Ti imajo mnogokrat jedro resnice v sebi. Ne le pri nas so znani „leđeni možje“. Nemci jih imenujejo uže davno „die drei Eismänner“ ali „gestrenge Herren“ in tudi Francozje se bojé „les trois saints de glace“. In res premnogokrat sredi meseca maja nastopijo mrazi, vendar se ne ravnajo točno po dnéh, kadar stojé oni možje v pratiki.

Kmetovalci, ki so mnogo let razumno opazovali in primerjali vremenske prikazni v svojem kraju, pridobé s tem prav pomenljivo znanje o bodočem vremenu.

Iz tega razvidimo, da je opazovanje in primerjanje vremenskih dogodkov prava podlaga, na kateri je edino možno spoznati zakone, ki vladajo v ozračji.

ministerstvom, proti kateremu v boj pozivlje narodni naš čut z uničujočo obsodbo: „Vlado imamo, ki nas zaničevalno davi kakor prejšnje“. In stali smo tu, pobiti in poparjeni! Pred seboj smo videli slepca, ki se ljudski množici ponuja za voditelja, moža, ki sebi pripisuje zmožnost, narodu svojemu izbirati poslance, morda celo naposled čestito lastno osebo predstaviti rojakom svojim v beli togi državnozbornskega kandidata — ob enem pa samega sebe in dnevnik, ki mu je gostoljubno otvoril svoje predaie, z logiko osmeši, katera nobenemu tretješolcu ne bi bila dovoljena! Stopovi se vrabiči ne streljajo, in z g. S—cem resen list niti polemizovati ne more!

Toda če uže gosp. S—c slovenskemu narodu navzlic svoji gostobesednosti ni mogel popisati pravih kandidatov, kake možake nasvetuje „Ljubljanski List“ slovenskim volicem?

Prva lastnost, neobhodno potrebna vsakemu, kateri roko steguje po državnozbornskem dostojanstvu, mora biti tvorno domoljubje in nemohljiv značaj. Ne treba nam z nova poudarjati, da se pravo slovensko domoljubje niti misliti ne moremo v nasprotju z odkrito ljubeznijo do avstrijskega cesarstva in vladujoče dinastije. Notranja vez, katera združuje vse člane naše države mnogo bolj nego vsi pisani in kodifikovani zakoni, splošna je ljubav vseh avstrijskih narodov do presvitlega vladarja in njegove rodbine. Ona zdržuje Avstrijo, kadar valovi razburjenega strankarstva razbijajo ob državni ladiji, ona jo reši, kadar vnanja protivna sila omaja podstave staročasni naši monarchiji. Z druge strani pa bode mrtvaški zvon zapel slovenstvu v istem usodnem trenutju, v katerem bodo, česar nas Bog varuj, v grob položili avstrijsko državno idejo.

Da neznačajnega veterinjaka ne bomo priporočali slovenskemu volilcu, da ne bomo možé zagovarjali in ponujali, kateri se boré le za lastno korist, a ne za občni blagor, razume se itak samo po sebi. „Črne vladne živine“ dosihmal sicer še ne poznamo, „Slov. Narod“ bode baje mnogo bolj strokovnjaško izvežban v živinoreji nego mi — toliko pa znamo, da vsaj sedanja vlada, kateri celó najhujši protivniki osebnega poštenja ne odrekajo, za bizantinsko večino sigurno ne mara. Jedno pak mora jasno biti volilcem! Ali bolje kaže, ravnati se po nasvetu naših prenapetežev ter kljubovati vladi, katero podpirajo vendar vsi naravni zavezniki slovenstva v ceii Cislitvaniji, ali pa je tudi slovenskim državnim poslancem v soglasji, s Čehi, Poljaci in konservativnimi Nemci podpirati Taaffejevo sistemo, katera je celó po lastnih besedah „Slov. Naroda“ vendar le koristna našemu razvoju? Naravno, da bodo slovenski poslanci podpirali ministerstvo le toliko časa, dokler se dejanja njegova ujemajo z njegovim programom, kateri je ravnokar še v prestolnem govoru dobil Najvišje

Na kolikor več let se opirajo izkušnje, iz kolikor večjega dela sveta so posnete, tem trdneji je temelj razumnim sklepom o menjavi zamotanih vremenskih prikaznij.

Zatorej so v tekočem stoletju na tisoč in tisoč krajih vsega sveta postavljeni možje, ki natanko opazujejo dotične razmere v zraku, ter pošiljajo svoja opazovanja izvedencem v glavna mesta, da jih ti primerjajo ter uredé in tako najdejo postave, po katerih se ravnajo premembe v vremenu.

Komaj je dvaindvajset let, odkar je napočila znanju o vremenu nova doba in uže si je pridobila meteorologija občno priznanje.

Glavno orodje meteorologom je barometer, ki naznanja pritisk zraka. Kadar se ta zmanjša, tedaj živo srebro v barometru pade, kakor hitro pa zrak z večjo močjo pritisne, vzdigne se tudi živo srebro. To se zgodi, kadar se zrak ohladi; ono, kadar se ogreje. Zatorej lahko razvidimo ob goreči sveči v malem, kar sledi iz imenovane premembe topline zraka v velikem.

Ako držim nad svečo ozko progo tenkega papirja, vzdigne se le-ta, ker je razgreti zrak nad plamenom lažje in se torej vzdigne; če pa približam papir plamenu ob strani, potegne ga tok hlad-

odobrenje. Pogodba, katera se molčé sklene med ministrom in njegovo večino, ni jednostranska, ona veže obe stranki, je skozi in skozi bilateralna. Tudi Taaffe nikdar ni zahteval, da bi slovenski poslanci svoje narodno prepričanje žrtvovali ali zakrivali vladi na ljubo; tega pa tudi mi ne smemo pričakovati od njega, da bi čudežev delal, da bi mahoma predrugačil zgodovinske razmere, katere so čestokrat močnejše, nego si sami predstavljamo. Pošljite tedaj, volilci slovenski, na Dunaj — nikakor ne „prosjakov“, z njimi nikomur ni ustreženo — pošljite zavedne, razumne možé, ki imajo srce za svoj rod, ljubezen za svojo domovino, ob enem pa zmožnost, zagovarjati vaše želje in pogum, pred svetom braniti vaše pravice!

Jedno se mora pač priznati „Narod“ovemu sotrudniku, da je za karakterističen izraz obogatel našo politično terminologijo. Kako lepo se glasi njegova krilata beseda „Stimmvieh“! Mi se vé da si je ne bomo prilastili; spoštujemo preveč vzvišeno dostojanstvo narodnega zastopnika, in niti onih poslancev ne bomo označili s to žalilno tujko, kateri drugega posla nimajo v državni zbornici nego da glasujejo po klubovih sklepah ali k večjemu v seji predlagajo „konec debate.“ Vendar ne smemo slovenskim volilcem prikrivati gole istine, da je namreč skrajni čas, pri izbiranju državnozbornskih poslancev gledati ob enem na strokovnjaško znanje, na splošno izobraženost in govorniško zmožnost posameznih kandidatov. Ne zadostuje, da je poslanec vnet za prava načela, znati mora, jih zastopati v primerni obliki. Parlamentarna doba, v kateri bode odločevati bližujočim se volitvam, je tudi za naš tembolj znamenita, ker je prihodnjemu državnemu zboru naloga, obnoviti pogodbo z Ogersko, in ker je to v neposredni zvezi z najvažnejšimi gospodarskimi težnjami cislitvanske državne polovice v obče, posebno pa slovenske domovine. Usodna zmota bi bila, ako smo pri teh obravnavah zastopani po možeh, kateri razmer ne poznajo ter ne umejo varovati naše koristi. Vzemimo le vprašanje bodoče dolenjske železnice in njeno nadaljevanje preko Kolpe do hrvatsko-dalmatinskih prog, in najpriprostejšemu volilcu mora biti jasno, da za tako pogajanje potrebujemo ne le narodnih in značajnih mož, temveč ob enem nadarjenih govornikov, kateri se študij in dela ne vstrajšijo.

Na te tri lastnosti bode se tedaj ozirati volilcem slovenskim. Ako se posreči, izbrati kandidate, kateri v svoji osebi združujejo vse te pogoje, potem bomo z mirnim srcem se podali v volilno borbo ter srčno prestopili prag boljše bodočnosti!

nejšega zraka okolice, ki se od vseh strani pomika k plamenu. Mislimo si primer, da se nad Ljubljano zrak nerazmerno ogreje, kar bi pokazal padajoči barometer. Tam se zrak pomakne navzgor, od vseh strani Kranjske pa bi hitel zrak proti glavnemu mestu. To gibanje pa bi Kranjci čutili kot veter, in sicer oziroma, severni vzhodni, južni in zahodni. Ker pa zemlja ne miruje, ampak se vrti okrog svoje osi, vetrovi ne merijo naravnost proti središču, nego zasučejo se nekoliko, in sicer tako, kakor če kazalec na uri pomaknemo nazaj. Nastane tedaj vrtinec, kojega središče bi bila naša metropola. To bi se posebno razvidelo, ako bi z vseh krajev dežele zaznamenovali mer vetrov na zemljevid Kranjske s črtami, na priliko s puščicami, ki leté z vetrovi. Barometer bi stal v Ljubljani najnižje, proti periferiji pa zmerom višje. Zadoštovalo bi pa, ako le poznamo stanje barometra ob tisti uri in minuti od povsodi. Ako bi potem na zemljevidu s svinčnikom potegnili od kraja do kraja, kjer stoji živo srebro jednako visoko, nastale bi okolo Ljubljane križe, sklenene črte, ki jih imenujejo isobare. Lahko bi na to zaznamenovali tudi veter k vsakemu kraju. Tako bi nastajal „vremenski zemljevid“.

(Konec prih.)

Ruska politika v Osrednji Aziji.

(Konec.)

Svetovno morje, v katero hoče Rusija odtoke svoje trgovine in svojega blaga napeljati in iz katerega bi se zdaj v Osrednji Aziji neuporabljeni in nešteti milijoni kmalu zopet nazaj stekali, katero je torej postalo konečni cilj njene azijske politike je torej — Indijski ocean. Rusija se drži natanko preudarjenih načel, da se ukrepi vladarstvo v Aziji ter izpolni svojo civilizatorno nalogo. Varnost južne Sibirije je zahtevala, da si je osvojila Kirgiško ozemlje, Kaspiško morje je zahtevalo ozemlje ob Uest-Urtu, to pa Aralsko jezero in to dežele ob Syr-Darju. Varnost Syr-Darja je zahtevala osvojitve Turkestana in slednji je zahteval Čakand, Čakand zahteval Samarkand, Samarkandu treba bilo je ozemlja ob Amu-Darju in varnost teh zahtevala je Kivo. Dežele ob Soghdu zahtevale so Khodšend in Khodand, in ta zahteval je prepotrebno Hanat in Kašgar. Da bi se zavarovale turkmanske dežele, trebalo bi Afganistana in če bi se podjarmil kanat Beludžistan, odprt bi bil Indijski ocean.

Tu je meja. Jeden pogled na zemljevid zadostuje, da se vidi, da Rusijo loči samo Afganistan od Beludžistana ter potem od reke Purally, na kateri morejo plavati ladije ter da pot do te slednje točke niti dvakrat toliko ni kakor od Moskve do Petrograda.

Ali bode mogla Anglija Rusijo dolgo časa zadržavati, da doseže ta smoter svoje politike v Osrednji Aziji? Ali bode Anglija sploh to mogla? Če zdaj ne, potem se bodo v Heratu zopet vrgle kocke, da se odloči konečno o usodi Azije. Če se Rusija utrdi na obrežji Indijskega oceana, bode to brez dvojbe velikega gospodarstvenega pomena za ves orijent, a za Anglijo bi to ne bila samo trgovinska, marveč tudi stratežna izguba. Okolo posestva in utrdbe Indije se v Angliji suče vse okolo Azije, da-si je bil pred kratkim Gladstone tako predrzen, da je upal trditi: „... in če bi se Indija, ako bi se svet preobrnil, nekega dne pogreznila v morje, vedela bi si Anglija z angleško močjo poiskati na drugem obljudenem delu sveta nova pota.“ Indiji na ljubo si je Angleška Ciper osvojila, ker si od tam mēni zagotoviti morskotransport skozi sueški prekop, kakor tudi direktno prometno črto skozi Srednjo Azijo; tej posesti na ljubo vihra angleška zastava na svetilniku v Perimu in drugodi.

Če se le nekoliko premisli, se lahko razvidi, kolike važnosti za Angleže je počasno, a trajno dalnje prodiranje Rusov v Aziji, jedine vlasti, katere vojaška moč daleč prekosi v Aziji na suhem angleške čete, da more angleško gospodstvo v Indiji omajati, da, uničiti.

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

Skoro vsi listi zatrjujejo, da bode vlada **novovoljni državni zbor** sklicala dne 15. septembra k štirinajstodnevni zasedanji, da se verificirajo volitve, da se sestavi adresa ter izvrše volitve delegacij in se dovoli provizorni budget za prvo četrtletje l. 1886. Deželni zbori se bodo sklicali v oktobru, delegacije v novembru.

V **Štajerski** vršile se bodo nove volitve v državni zbor naslednje dneve: 2. junija v kmetskih občinah, 5. junija v mestih, 8. junija v trgovinskih zbornicah in 9. junija v veleposestvu.

Iz Maribora se poroča, da je odbor „Slovenskega društva“ sklenil vprašati dozdanje državne poslance Goedla, Raiča in dr. Vošnjaka, če hoté zopet prevzeti mandate v dozdanjih volilnih okrajih.

Tuje dežele.

Italijani v Egiptu zapuščajo dozdanje svoje postojanke ob obrežji ter prodirajo dalje v notranje dežele, in bližajo se uže ozemlju, na katerem ima Abesinija mnogo interesov. Da so zaseli kraj Arkiko južno od Massauaha na poti v Keren ter od tam rekognoskovali abesinsko mejo, kaže, da bodo pričeli prav zanimljivo podjetje. V bli-

žini Arkike leži raván Bogos, katero si hoté osvojiti Abesinci in so se zaradi tega uže sprejeli jeden pot z Begosi. Med tem pa Italija vedno pomnožuje garnizije na obali Rudečega morja. — Italijanska vlada je s „Società Generale“ sklenila proti letni vplačitvi 800 000 frankov pogodbo, po kateri se je to društvo zavezalo, da ne proda nobene ladije v inozemstvo, namreč ima vse za državo na razpolaganje, se vé, proti plačilu. Jednake pogodbe namerava vlada baje skleniti tudi z drugimi društvi.

Iz **Ottave** v Kanadi se z dné 24. t. m. poroča: Vést, da so Indijani provzročili veliko morijo v Frog-Laku, je resnična. Indijani požgali so vsa poslopja ter primorali ljudi, da so šli v cerkev. Ko se je pričela božja služba, ustrelili so deset belih. Dva duhovnika so do mrtvega pretepli ter njih trupli potem sežgali.

Iz **Osrednje Amerike** se poroča, da so Guatemalci v boji pri Chalchuapi izgubili 1800 mož. Izmed čet iz San Salvadorja palo je 50 mož, 150 pa je bilo ranjenih. — Iz Novega Orleansa dohajajo privatne vésti, da je generala Barriosa umoril jeden njegovih vojakov, kateri je bil od sovražnika podkupljen.

Dopisi.

Iz **Krškega**, 27. aprila. (Izv. dop.) (Govor o vremenstvu.) Ker je meteorologija v novjšem času tako napredovala, kakor malo katera druga znanstvena stroka, bila je kaj hvalevredna naredba avstrijske vlade, da je dovolila ces. kr. osrednjemu zavodu za meteorologijo v Beči, da pošilja na vse strani naše države brzojavna poročila o stanju vremena s prognozo o bodočem vremenu. Kakor so izkušnje pokazale, ni to napovedovanje vremena samo prazno prorokovanje, marveč skoro v vsakem slučaju vlada tisto vreme, kakeršno je omenjeni zavod zaznamoval. V Krškem je meščanski učitelj g. prof. Ferd. Seidl se začel baviti s tem vprašanjem, to je z vremenstvom, ter pričel meteorologično opazovanje (3. vrste) za omenjeni c. kr. zavod v Beči. To je pa napotilo podpisanega ravnatelja meščanske šole v Krškem, da si je pri tukajšnjem telegrafiskem uradu naročil brzojavna poročila o vremenu iz c. kr. osrednjega zavoda za meteorologijo v Beči.

Ti telegrami, ki prihajajo vsak dan ob 2. uri popoldne, stanejo na mesec 5 gld. (oziroma 4 gld. 70 kr.) Hotel jih je podpisani kar priobčevati še tukajšnjemu občinstvu. Ali ker vsi o verodostojnosti teh brzojavov niso bili prepričani, govoril je na njegovo prošnjo v nedeljo 26. t. m. v risarski dvorani tukajšnje šole g. Seidl prav obširno in temeljito o tem predmetu, kazal svoja orodja in pomočke, med katerimi se je občinstvu posebno dopadal njegov lastnoročno risani vremenski zemljevid. (Govor ta podajemo danes v „Listku.“ Uredn.)

Občinstva ni bilo došlo sicer veliko, toda za naše razmere dosta. Bili so poslušalci odličnih stanov, recimo okrajni glavar Weiglein, župan Pfeifer. Ti so zložili toliko vstopnine, da bodo nekaj mesecev plačani brzojavni telegrami, ki se bodo od zdaj dalje razglaševali na črni tabli na šolskih vratih in na dom pošiljali. Na dom jih bodo k govoru došli poslušalci brezplačno dobivali, drugi bodo plačali 1 kr. na dan, ali 30 kr. na mesec.

J. L.

Razne vesti.

(Rudarstvo v Bosni.) Znano je, da Bosna skriva neizmerne zaklade rud v svojem naročji. Vender deloma še le sedaj počenjajo vzdigavati jih. Pri Srebernici je star rudnik, ki so ga uže Rimljani izkoriščali. Sedaj pa je treba bilo znova najti ga. Cela vrsta vspešnih žil svinčenega sijajnika, ki ima zadosti srebra v sebi, razprostira se tam v dolgosti 5000 metrov in upajo z gotovostjo zdatnega dobička.

(Kupla sv. Petra cerkve v Rimu.) Kupla sv. Petra cerkve so na novo s svinčenimi ploščami pokrili. Za delo potrebovali so celih 12 let in stvar stane 40 000 funtov šterlingov. Pred bila je streha

narejena zelo slabo in je zahtevala večnih popravilanj, da si je bila tudi svinčena. Za novo streho dovažali so svince iz Španije in tega so s prejšnjimi ploščami tako stopili, da je v vsaki plošči starega svinca jeden del, španskega svinca pa dva dela. Ves svinec, kar so ga deli na kuplo, tehta 354 305 kilogramov in obsega, ako bi se plošča poleg plošče položila, 6152 kvadratnih metrov. Med starimi ploščami, ki so jih raz strehe trgali, dobili so tri pozlačene.

(Velik jedec.) Od časa Ludovika XIV., ki je bil, kakor znano, jeden največjih jedcev sveta, morda ni bilo slavnega možá, ki bi mu bila šla jed takó v slast, kakor umršemu skladatelju Abtu. Njegove so besede: „Goska je lep ptič, samo jedno napako ima; za jednega je namreč nekoliko prevelika, za dva pa zopet mnogo premajhna.“ — Ko je Abt nekega večera nekako vesel iz gostilne šel, nagovori ga nekov znanec: „No, gospod dvorni kapelnik, nocoj ste imeli gotovo prav fino večerjo?“ — „No, kakor se vzame“, odgovori ta, „bil je puran“. — „Pa vas je bilo več oseb pri večerji?“ — „No, to ravno ne, bila sva dva: samo jaz, pa puran!“

(Bakterije na drevju.) Ta najmanja živča bitja slujejo uže dosti žalostno kot vzrok marsikaterim boleznim človeka in živalij. Da pa njih uničujoče delovanje sega tudi na rastlinstvo, razznalo se je še le v najnovejših dneh. V Zjedinjenih Državah opazovali so uže dalje časa prav kvarno bolezen, ki se je posebno pečkatega sadja lotila. Najbolj oškodovane so bile hruške in kutnje. Kot vzrok tej bolezni našel je nek učenjak bakterijo 0.003 mm dolgo in 0.001 mm debelo. Istinitost slutnje, da je to škodljivec, dokazana je; kajti zdrava drevesa jela so hirati, ako so na nje prenesli bakterije. — 1.

(Zaradi pomade.) Neka gospa popelje svojega sinčka k lekarnarju, ga temu predstavi in mu reče: „Vidite, gospod lekarnar, ta moj deček mora postati tudi lekarnar!“ „Takó“, pravi lekarnar, „li zna tako dobro kemijo, ali hočete imeti domá lekarno?“ — „Tega ravno ne, ampak stvar je ta: jaz imam namreč veliko družino in mi je vsled tega na tem ležeče, da dobivam zastoj pomado!“

(Eks-prezident Arthur.) Pri nas ministri in dostojanstveniki, ako so morali v pokoj, navadno v miru uživajo svojo pokojnino. V Ameriki pa se tudi v tem oziru razlikujejo od nas. Prejšni predsednik Zjedinjenih Držav, ki je po poklicu advokat, ravnokar naznanja, da se bode zopet advokature poprijel.

(Lan in konoplje na Ruskem.) To ste dve obrtnijski rastlini, na katere so Slovani uže od nekdanj obrabali veliko pozornost. Oboje, vlakna in olje, se je uže zdavna vporabljal. Tudi Litvani so ju sejali še v predkrščanski dobi ter izročali varstvu posebnega boga Vajšgantos in boginje Alabatis. Car Peter Veliki in Katarina II. sta obdelovanje in izvažanje lanu posebno pospeševala. Da-si Ruska porablja v lastnih predilnicah štiri milijone kilogramov konopelj, izvažata sedaj surovega lanu in konopelj za nad 100 milijonov rubljev. To je skoro petinka vesoljnega ruskega izvoza.

Domače stvari.

(Visoko c. kr. ministerstvo za poljedelstvo) blagovolilo je podeliti osrednjemu odboru avstr. kluba turistov podporo 400 gld. v provspreh preiskovanja nekaterih za vodne razmere važnih jam na Kranjskem.

(Izkaz volilcev v veleposestvu) za državno-zborske volitve šteje 102 volilca.

(Duhovenske spremembe v ljubljanski škofiji.) V petek so bili kanonično inštalirani za župnike gg: Anton Klemen za Šmartno pri Kranji; Jan. Novak za Smednik in Anton Korbič za Rovte. Prestavljeni so gg.: Anton Marešič v Sostro; Jožef Zalokar v Senožeče in Jožef Močilnikar v Hrenovce.

(Pobožnost majnika) prične se prihodnji petek. V stolni cerkvi bodo „Šmarnice“ ob 5. uri jutraj slovenske, ob 7. uri zvečer nemške. Zvečer povedoval bode P. Maks Klinkowström, iz družbo Jezusovega reda.

(Literarno zabavni klub) imel je minulo soboto svoj journe-fixe v hotelu „pri Maliči“. Udeležilo se ga je 17 gospodov članov. Predsedoval je

g. Mirosl. Homan; predavanje moralo je ta večer izostati, ker je bil določeni gospod predavatelj po nenadno nastopivših ovirah zadržan sestaviti je. Nabrala se je tudi za „Narodno šolo“ lepa svotica, tako da bodo vsi po „literarno-zabavnem klubu“ „Narodni šoli“ naklonjeni prostovoljni doneski znašali kmalu uže dvojno ustanovnino.

— (Slika blejskega jezera) izstavljena je v izložbi prodajalnice g. Kollmana na Mestnem trgu. Slikal jo je L. Grilec v Idriji.

— (Požarna kronika.) Iz Ilirske Bistrice se nam piše: Dne 24. t. m. okolu 4. ure popoldne nastal je tukaj ogenj, ki je v kratkem času uničil trem gospodarjem hišna in gospodarska poslopja. Škoda ceni se na 5000 goldinarjev. Ogenj nastal je po dimniku. Iz Hraš v kranjskem okraji pa se nam piše, da je tam dne 23. t. m. ogenj upepelil kočjo Josipa Blaznika. Škoda ceni se na 300 goldinarjev. Pogoreli bil je zavarovan.

— (Nesreča.) Včeraj zjutraj padel je v tukajšnji tovarni za smodke s precej znatne višine delavec Valentin Indof ter se močno poškodoval; odnesli so nezavestnega v bolnico, kjer je kmalu umrl.

— (Smrt vsled pijanosti.) Iz litijskega okraja piše se nam: Dne 23. t. m. dobili so 65letnega sameca Martina Čoparja iz Dobrave na poti med Bičem in Lipnico mrtvega. Prej delal je pri posestniku V. v vinogradu. Po dokončanem delu dal je gospodar delavcem vina in žganja in tega si je Čopar privoščil v toliki meri, da ga je med potjo, ko je šel domov, mrtvoud zadel. Bil je baje sploh zelo pijanosti udan.

— (Otrok zgorel.) Iz Nasovč se nam poroča: Dne 19. t. m. ostala je triletna hčerka Blaža Kerna iz Nasovč brez nadzorstva doma. Otrok prišel je preblizu ognja, tako da se mu je obleka vnela in je deklica vsled opeklin umrla.

— (Nesreča.) Iz Zagorja se poroča: Dne 25. t. m. popoldne ob 5. uri vtrgal se je nad Jernejem Podreberšekom, ki je delal z več drugimi delavci v neki okolu 20 metrov globoki jami pri Toplicah, težak kamen, ki je tako nesrečno nanj padel, da je bil takoj mrtov. Ponesrečeni zapustil je 6 nepreskrbljenih otrok.

— (Duhovenske spremembe v lavantinski škofiji.) Gosp. Fr. Nachtigal postal je župnik pri sv. Ožbaltu; gosp. Ivan Govedič je provizor v Šoštanji. Prestavljeni so še gg. kaplani: Vincenc Čepin v Šoštanj, Janez Wolf v Gornji Grad, Jožef Ilešič k sv. Petru pri Radgoni. Kaplanija v Središči ostane začasno izpraznjena.

— (C. kr. kmetijsko društvo goriško) izvolilo je svojim predsednikom g. Fr. grofa Coroninija. Čez pet let bode praznovalo to društvo 25letnico svojega obstanka.

— (Skrivnostna najdba.) Iz Reke se poroča: Pred kratkim našli so tukaj pod kamenjem ob morskem obrežji spodnje dele človeškega kostnjaka v vrečo zašite. Najbrže se je izvršil kak zločin. Kakor je pokazala preiskava, je ta kostnjak 20- do 30letnega moža. Noge so bile pokrite z belimi nogovicami od neobeljene volne, kakeršne nosi primorsko prebivalstvo. Ta kostnjak je bil shranjen, kakor trdijo zdravniki, na suhem kraju, v kleti ali v podstrešji. Vreča, v kateri so našli kostnjak, bila je zavezana z motozom, na nji pa je bila zapisana s črno barvo številka „66“.

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

London, 28. aprila. (Reuterjevo poročilo.) Vojska med Anglijo in Rusijo je neizogibna. — Čuje se, da bode car danes potoval v Moskvo, da tam izdā razglas. (Glej pozneje došli telegram iz Petrograda.)

London, 28. aprila. Pri utemeljevanji kreditne predloge dejal je Gladstone: Mi ne računamo prevročekrvo na ugoden vspeh dalje trajajočih razgovorjanj, a mi še ne obupamo, da ne bi razumno preudarjanje na obeh straneh ne preobvladalo. — Danes je kabinetni svet, h kateremu se je poklical tudi podkralj Irske. — „Times“ menijo, da je nedvojljivo, da je bil slednji poskus angleškega kabineta predlog, naj se trditev, da je bil napad Komarovljev neizzvan, predloži ne-

zavisnemu sodišču. Odgovora še ni. Če se predlog Anglije ne sprejme, pretrgale se bodo zveze. — Valeška dvojica vrnila se je včeraj iz Irske zopet v Angleško.

Berolin, 28. aprila. „National-Zeitung“ dokumentuje včst, da bode Nemčija posredovala. Nemčija je angleško-ruskemu konfliktu nasproti po polnem neutralna.

Petrograd, 28. aprila. Včerajšnje Reuterjevo poročilo, da je vojska neizogibna in da bode car izdal razglas, je, kakor se od merodajne strani zatrjuje, po polnem neresnična.

Rim, 27. aprila. Iz Masauaha se z dne 24. t. m. poroča: Oddelek garnizije v Masauahu zasel je dne 21. aprila Arkiko.

Kahira, 27. aprila. (Reuterjevo poročilo.) Da-si je francoski agent odpotoval v Aleksandrijo, je vender še upati, da se doseže sporazumljenje med Francijo in Egiptom.

Kahira, 27. aprila. Konzuli tujih vlastij so se priznavalno izrekli o postopanju Francije v zadevi „Bosphore Egiptien.“ Razširjena je govorica, da Nubar paša odstopi.

Kahira, 27. aprila. Tu o koleri ni nikomur nič znano.

Telegrafično borzno poročilo

z dne 28. aprila.

Jednotni drž. dolg v bankovcih	80·40
» » » » srebri	80·65
Zlata renta	105·20
5% avstr. renta	96·15
Delnice narodne banke	861·—
Kreditne delnice	281·25
London 10 lir sterling	126·20
20 frankovec	9·97 ⁵
Cekini c. kr.	5·88
100 drž. mark	61·75

Uradni glasnik

z dne 27. aprila.

Eksekut. dražbe: Na Vrhniki zemljišče Tom. Merlaka iz Bistre (300 gld.) dne 22. maja, 23. junija in 21. julija. — V Metliki zemljišča Mihe Urha (1500 gld.) dne 9. maja; — posestvo Martina Simončiča iz Boldreža (3330 goldinarjev) dne 8. maja. — V Ljubljani posestvo Martina Vidica iz Jerove Vasi (1038 gld.) dne 6. maja, 13. junija in 15. julija; — posestvo Val. Kiklja iz Zapotoka (2587 goldinarjev) dne 6. maja, 13. junija in 15. julija. — V Postojni posestvo Matije Belca iz Slavine (670 gld.) dne 22. maja, 22. junija in 24. julija t. l. — V Vel. Lašičah zemljišče Jan. Znidarsiča iz Vidma (200 gld.) dne 23. maja, 23. junija in 25. julija; — zemljišča Jan. Zgonca (3080 gld.) dne 23. maja, 23. junija in 25. julija. — V Krškem zemljišče Fr. Lekšeta z Ravnega (3177 gld.) dne 3. junija. — V Mokronogu zemljišče Fr. Virtova v občini Zagrad (420 goldinarjev) dne 20. maja, 24. junija in 23. julija. — V Luki zemljišče Jos. Pintarja v občini Stara Loka (2720 goldinarjev) dne 29. maja, 30. junija in 31. julija.

Tujci.

Dne 26. aprila.

Pri Maliči: Hertle, vodja; Glaser, Winkler, Quapil, Schik, Müller, Lunčar, Blau, Reich, Pressburger in Löb, trgovci, z Dunaja. — Büchler, trgovec, iz Prage. — Pauller, fabrikant, iz Jägerndorfa. — pl. Herzmann, c. kr. podpolkovnika soproga, in pl. Heller, c. kr. polkovnika soproga, z rodbino, iz Celovca. — Terpotetz, vodja, iz Terhovelj.

Pri Slonu: Berkrandt in Färber, trgovca, z Dunaja. — Dumer, inženir, iz Belgrada. — Stern, trgovec, iz Gorice. — Lavrenčič, posestnik, iz Postojine. — Frany, sprevoznik, iz Št. Mihela.

Pri Južnem kolodvoru: Skaša, uradnik, iz Šoštanja. — Schifkovitsch iz Reutza.

Pri Bavarskem dvoru: Grabner, c. kr. fin. nadpaznik, iz Zaule. — Reiner, vlakovodja, iz Ljubljane.

Pri Avstr. carji: Stefančič, Burgstaller, uradnika, in Premrov, zasebnik, z Reke. — Reiter, gozdar, iz Črnege Potoka. — pl. Folakowski, medicinec, iz Črnomlja. — Pollak, mesar, iz Beljaka. — Rothmayer, lekar, iz Špitala. — Kavalar, učitelj, iz Marialaufena.

Pri Vrantu: Durini, Smoler in Novak, rezervisti, iz Novoga Mesta.

Umrli so:

Dne 25. aprila. Marija Grum, fabr. delavka, 42 l., Sv. Petra cesta, jetika.

V civilni bolnici:

Dne 25. aprila. Marija Čeren, gostinja, 72 l., starostno opešanje.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm
27. aprila	7. zjutraj	733·91	10·4	vzh. sl.	jasno	0·00
	2. pop.	732·24	23·2	jzpd. sr.	d. obl.	
	9. zvečer	733·39	13·8	jzpd. sl.	l. sv.	

Ivan Lapajne v Krškem

je izdal sledeče knjige in knjižice za ljudske šole in učitelje: Praktično metodiko, cena 80 kr., Prvi pouk 60 kr., Fiziko in kemijo 60 kr., Prirodopis 56 kr., Zemljepis 26 kr., Geometrijo 24 kr., Malo fiziko 23 kr., Domovinoslovje 20 kr., Pripovedi iz zgodovine Štajerske 6 kr., Opis krškega okr. glavarstva 30 kr., Zgodovino štajerskih Slovencev 1 gld. 20 kr. — Isti pisatelj ima v zalogi razne pisanke in risanke; mali slovenski zemljevid kranjske dežele z deli sosednih kronovin, cena 1 kr., ter slovensko-nemški zemljevid Avstrijsko-Ogerske, cena 1 kr., in zemljevid krškega okrajnega glavarstva, cena 5 kr. (45) 30—3

Valjani železni nosači (podseki) pri gradnjah

po vzorih avstrijskega društva inženirjev in arhitektov kakor vsi fužinarski izdelki so v zalogi (53) ter je prodajajo promptno po najnižjih cenah 10—2

Julij Juhos & drug.

Pisarna, skladišče in zaloga podsékov: II., Nordbahnstrasse 18, Wien, in Fugbachgasse št. 22.

Predsodki

in sumničnja naj še tako ovirajo — pravo dobro vender prodira! Da je to istina, dokazuje vedno večje povpraševanje po pristnem „Anker-Pain-Expeller“. To staroznano, osvedočeno domače zdravilo rabi večini rodbin kot najučinkujoče tréjje zoper protin, revmatizem in trganje itd., ter ga vsakdo, kdor se je uže posluževal tega zdravila, priporočeval dalje iz hvaležnosti. Kdor se iz svoje lastne skušnje hoče prepričati o istinitosti tu omenjenega zdravila, blagovoli naj uljudno zahtevati izrecno „Richterjev Anker - Pain - Expeller“ in naj ne vzprejemlje ponarejanj. Skoro v vseh lekarnah se prodaja ta lek po 40 in 70 kr. F. Ad. Richter in drug, Dunaj. — Glavna zaloga: Lekarna „pri zlatem levu“, Praga; Nikolajev trg št. 7. (23) 5—5

Razno blago za pletenje in tkanje

dr. Gustav Jaegera

normalno perilo, nogovice, žoki, plavarske hlače, znojni telovniki, rokavice,

jopiči za gospé

ki se nosijo vrh obleke itd., v velikem izboru in po najnižjih cenah pri

C. J. Hamann-u

Mestni trg. (52) 2

Možka slabost, živčne bolezni

tajni pregreški v mladosti in razuzdanosti.

Dr. Wrunov

Peruin - prašek

(narejen iz peruvanskih zelišč).

Peruin-prašek je samo in jedino le v to sposoben, da odpravi vsako spolno in materično slabost ter odstranjuje pri možu impotenco (možko slabost), pri ženskah pa nerodovitnost; dalje vse živčne bolezni, na pr.: slabost počutkov, bolečine v križi, migrena v prsih in glavi, zabasanje, nervozno tresenje, pomanjkanje krvi itd. (51) 5—2

Vse navedene bolezni nobeno drugo sredstvo takó temeljito in po polnem ne ozdravlja, kot dr. Wrunov prašek; garantuje se za neškodljivost. Jedna škatulja z natančnim popisom vred velja 1 gold. 80 kr.

Zaloga v Ljubljani pri lekarji E. Birschtitzu. Generalni agent na Dunaji je: Al. Gischner, dipl. lekar, II., Cesarja Jožefa cesta št. 14.